

November van Roser López Espinosa © November

Moving Futures start sterk met pure dansexercitie

RECENSIE Twintig choreografen reizen de komende tijd langs tien steden. De nieuwe generatie krijgt daarmee een podium. De speelse en pure dansexercitie November is de aftrap van het reizende festival Moving Futures

Door: Mirjam van der Linden 6 november 2015, 02:00

Wat een heerlijk warm bad, ondanks de titel! In November van Roser López Espinosa dein, duikel en dartel je voor je gevoel een uur lang mee met die drie geweldige dansers die hun bewegingsmogelijkheden speels verkennen. Ze leggen het eigen en elkaars lijf in de knoop en vormen de meest ingenieuze bouwsels en doorkijkjes. Dit alles in een organische flow én met plezier. Opmerkelijk in de toch vaak erg serieuze eigentijdse dans.

Deze pure dansexercitie is een van de producties waarmee Moving Futures vorig weekeinde in Rotterdam aftrapte. Dit reizende festival, een samenwerking van vijf dansproducenten, geeft de nieuwe generatie in Nederland werkende dansmakers een podium. De komende maanden reizen twintig meer en minder ervaren choreografen in verschillende combinaties langs tien steden, een verdubbeling ten opzichte van de eerste editie vorig jaar. Kennelijk is er behoefte aan.

Jasper van Luijk levert met Yonder ('daarginds') een meer ingetogen, maar daarom niet minder krachtig stuk af. In deze solo voor Jefta Tanate, een mooie en uitgebalanceerde danser naar wie je graag kijkt, gaat het over tijd en ruimte. Van Luijk laat die inkrimpen, uitdijen, versnellen, verbrokkelen en - de cirkel is rond - weer inkrimpen.

HARKERIGE ROBOT

In het halfduister ligt Tanate naakt opgekruld op de grond, gevangen in de lichtbundel van een zwaaiende lamp. Vanuit dit sculpturale beeld, deze stilstand, ontwaakt hij, heel traag. Zijn lijf strekt zich uit, laat zich frontaal bekijken, spier voor spier, rib voor rib. Wat eerst oogde als een object, is nu een mens. Een mens die bezit kan nemen van tijd en ruimte en zo vrijheid kan creëren. En dat doet Tanate ook, in een wilde wijds cirkelende dans. Hierna keert hij via stroboscopisch licht terug naar zijn beginpositie. Een bolletje nu met een zaklampje dat licht naar buiten schijnt, alsof de wereld binnenste buiten is gekeerd.

Hij is maker en, in zijn woorden, 'onderzoeksinstrument' van die maker ineen

Connor Schumacher is het minst 'klassiek' en het meest gewaagd. De door hemzelf gedanst solo The Fool gaat over betekenisvorming in het theater. Schumacher is zelf 'de dwaas' en dat levert meteen stof tot discussie: hij is maker en, in zijn woorden, 'onderzoeksinstrument' van die maker ineen. Hoe werkt dat?

In een luchtige, bijna variété-achtige presentatie, met hier en daar wat bespiegelende teksten en mooie visuals, neemt Schumacher verschillende gedaanten aan. Van een (subliem gedante!) harkerige robot, tot het cliché van een dramatisch-expressieve danser en een sprookjesachtig silhouet. Begrijp ik wat ik zie of lees ik wat ik begrijp? The Fool is niet af, maar wel beloftevol: het schreeuwt om meer scènes.

In een luchtige, bijna variété-achtige presentatie, met hier en daar wat bespiegelende teksten en mooie visuals, neemt Schumacher verschillende gedaanten aan. Van een (subliem gedante!) harkerige robot, tot het cliché van een dramatisch-expressieve danser en een sprookjesachtig silhouet. Begrijp ik wat ik zie of lees ik wat ik begrijp? The Fool is niet af, maar wel beloftevol: het schreeuwt om meer scènes.

Moving Future met choreografieën van Roser López Espinosa (Dansateliers), Jasper van Luijk (Generale Oost) en Connor Schumacher (Dansateliers). 30/10, Rotterdamse Schouwburg.